

РЕШЕНИЕ

№ 27730

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9627** по описа за **2024** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

С Решение № 3839 от 23.08.2024 г., постановено по н. а. х. дело № 6386/ 2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 98 състав е отменено Наказателно постановление № BG22062022/ 4000/ P8-746 от 15.12.2022 г., издадено от директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), с което на основание чл. 179, ал.3а от Закона за движение по пътищата на Л. Л. П. е наложена глоба в размер на 1 800 лв.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган с искане да бъде отменено, като бъде потвърдено отмененото с него НП. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, без да са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до незаконосъобразност на наказателното постановление.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град касаторът се представлява от юрк. Г., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Л. Л. Патиров, редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релеванните с нея касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на 22.06.2022 г. в 16:27 часа, в направление излизане от територията на Република България, на ГККП О. – ферибот, пристигнало пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] , влекач, марка и модел „Волво ФХ“, с обща техническа допустима максимална маса 20500 кг, собственост на „ЗДК Транс“ ООД, управлявано от Л. П.. След извършена проверка от страна контролните органи било установено, че на 11.06.2022 г., в 03:19 часа, горепосоченото пътно превозно средство, управлявано от Л. П., се движело по път А-2, км 6+804, нарастващ километър, в района на Горни Б., толсекция 20141, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като попада в категорията на пътно превозно средство, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП без валидна маршрутна карта. Като място на нарушението е посочен път А-2, км 6+804, за който се събира такса за изминато разстояние, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 680 на Министерски съвет от 21 септември 2022 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - толтакса. За извършеното административно нарушение бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДВП с номер на нарушението № E1EE61189A2843BBE053041F160AA234. Служителите на ГКПП заявили на водача, че не било позволено да напусне територията на страната за осъществяване на превоза и следвало или да заплати компенсаторна такса, или да му съставят АУАН. П. избрал втория вариант, за да му бъде позволено да напусне територията на страната с цел реализиране на превоза на товара. Предвид на това срещу Л. П. бил съставен АУАН № BG22062022/ 4000/ P8-746 от 22.06.2022 г. за нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДВП, въз основа на който е издадено оспореното НП. След анализ на събраните доказателства СРС е обосновал извод за незаконосъобразност на НП. Приел е, че отговорността на Л. П. е ангажирана при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Посочено е, че в АУАН и НП не е ясно описан толсегментът съобразно Приложение към т. 1 на Решение № 101 на МС, както и че не е посочена нарушената материалноправна норма, което е задължителен реквизит от съдържанието на АУАН и НП.

Настоящият съдебен състав споделя извода на СРС, че в случая е посочена само санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, но не и нормата, която е нарушена от страна на санкционираното лице.

Съгласно чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения.

Задължителен реквизит от съдържанието както на АУАН, така и на НП е нарушената материалноправна норма. Изискването на закона същата да бъде посочена има за цел да определи от една страна единството между нарушеното правило за поведение и твърдяното административно нарушение и от друга страна да обезпечи извършването на контрол за законосъобразност. Липсата на посочена норма, която е нарушена, представлява съществено нарушение, тъй като нарушава правото на защита на санкционирания субект, поради което е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Правилен е и изводът на СРС, че толсегментът не е ясно описан в АУАН и НП. Съдът в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН следва да установи съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно съпоставянето на фактически установеното действие или бездействие със съответната законова норма, регламентираща същото като административно нарушение. За тази цел е необходимо да е налице индивидуализация на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН, което в разглеждания случай не е сторено.

Следва да се посочи още, че според чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, в сила от 19.10.2021 г., доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеklarирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство.

Тази разпоредба задължава доставчиците по тристранния договор и АПИ, като събиращи пътни такси, преди да бъде започнато административно наказателно производство да изпълни процедурата по цитираната по-горе разпоредба от

регламента. Съгласно чл. 288 от ДФЕС, регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Административнонаказващият орган е следвало да спази разпоредбите на регламента преди да санкционира лицето.

От изложеното следва, че нормите на вътрешното законодателство, въвеждащи нарушения на режима на деклариране на тол - данни и заплащане на тол - такси и по - конкретно текстовете на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, чл. 179, ал. 3б, чл.179, ал.3а от ЗДвП и чл. 10б и чл.10 от ЗП /в редакцията преди изменението от 01.01.2024 г./, не са били съобразени и противоречат на пораждащите пряко действие норми на акт от общностното право, какъвто е регламентът. Незаплащането на таксата по чл. 10, ал. 1 и 2 от ЗП не дерогира приложението на чл. 2 от Регламента.

Следва да бъде съобразено и обстоятелството, че със Закона за изменение и допълнение на Закона за пътищата (ред. ДВ, бр. 14 от 2023 г.) в текста на чл. 10б от ЗП са добавени три нови алинеи – 7 - 9, в сила от 01.01.2024 г. Съгласно чл. 10б, ал. 7 от ЗП (ред. ДВ, бр. 14 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г., изм., бр. 13 от 2024 г. в сила от 13.02.2024 г.), в случай че е налице частично или пълно недеklarиране на тол данни в рамките на един календарен ден за пътно превозно средство от категорията по ал. 3 (каквото е и процесното ППС), за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати таксата за преминаване през съответните участъци в срок до 14 дни, считано от получаването на уведомление по ал. 8. При заплащане на таксата в срока по изречение първо не се образува административнонаказателно производство. Според чл. 10б, ал. 8 от ЗП (ред. ДВ, бр. 14 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г., изм., бр. 13 от 2024 г. в сила от 13.02.2024 г.) в тридневен срок от установяване на недеklarирани тол данни доставчикът на услугата за пътно таксуване уведомява по надлежен ред собственика или ползвателя на пътно превозно средство, за което има сключен договор, като в уведомлението се съдържа и размерът на незаплатените тол такси. Цитираните норми са в съответствие с чл. 2, § 7 от Регламента. Нормите на чл. 10б от ЗП са в сила от 01.01.2024 г. Към настоящия момент същите са част от действащото вътрешно право, поради което са по-благоприятен за касатора закон и следва да бъде приложен на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, съгласно който ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по - благоприятна за нарушителя.

С оглед изложеното решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд – София град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 3839 от 23.08.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 98 състав по н.а.х.д № 6386/ 2023 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: